

zence. V »Marburgerici« lažejo se-
daj, da je to ozemlje »deutsches
Gebiet«, ko stanujejo vendar tukaj
od pamtveka Slovenci. Ker ti Slo-
venci branijo svojo posest in se ho-
čejo pustiti potujiti, se jim očita,
da hočejo razširiti »vindišarski vila-
jet na sever«, ter se jih blati. Ker go-
voro v svoji materinščini in izobe-
sijo svoje narodne zastave, se jim
žaljevo podtika »Ländergier«, radi
katere hočejo »potisniti meje bodoče
jugoslovanske države na Gradačo.
Za to, ker so Slovenci, ki nočejo za-
tajiti materinega jezika, se hujša na
nje razne ernovske in lipniške obla-
sti, ter se kliče vesolinemu nemštvu,
naj pride pomagat zatreti značajne
ljudi.

Ali ni to početje tako podlo in
ogabno, da se mora zastuditi že vsa-
kemu poštenjaku.

Če je kak dogospodarjen kmet
tako pošten, da se spušča v tako
gonjo, se še ne čudimo. Da pa odpre
takim nizkotnostim svoje predale
časopis, ki bi moral skrbeti za mo-
ralo in poštenje in v javnosti, to je ne-
zaslišana lumparija, ki obsoja samo
sebe. Da bi pa postavila svoji uma-
zanosti krono in preselila sama se-
be, zapiše »Marburger Zeitung«, da
je dobila svoje informacije od »uralt
eingesessenen deutschen Bauern-
kreisen«. Pri toliki žurnalistični iz-
prijenosti človek ne more napraviti
drugega kot krepko pljuniti in reči
»Pfui Teufel!«. Kakor mi, poznajo
razmere pri Sv. Duhu in po drugod
nad Dravo tudi pri »Marburgerici«
in vendar se ne stramujejo svojega
početja? Zagrizeno prusovsko pan-
germanstvo oropa človeka vsake
razsodnosti in ga postavi na stali-
šče: Laži, blati in obrekuje, samo če
dosežeš svoj namen!

Kar tu piše »Straža«, se nam zdi
vse prav, zdi pa se nam tudi močno,
da je vse to danes bolj problema-
tične vrednosti. Zakaj? Ker vse od-
govarjanje, pa makar da je še tako
ostro, ne bo samoposebi nikakor ime-
lo dalek od onega uspeha in one
vrednosti, kot je neobhodno potreb-
na. Naši slovenski klerikalci so si
tam zgoraj sicer dobili — recimo:
močno, strankarsko postojanko, za
sedaj; vprašanje pa je, če si jo bodo
pod danimi pogoji v stanu tudi —
vzdržati. Poznamo namni sloven.
klerikalnega narodnega dela in ye-
mo tudi, s kakšnimi sredstvi da dela.
Ker pa to poznamo in vemo, se nam
zdi, da bo pod danimi okoliščinami se
zvrnila v prah vsa klerikalna nara-
dna moč. Dokler obstoji nara-
dno klerikalno slovensko delo le
v tem, da skrbje klerikalci za razši-
tev svoje politične moči, ne store
pa tega, kar je predpogoj obstanka
narodne posesti, za ukoreninjenje
narodnega ponosa do absolutnosti,
toliko časa ne moremo verjeti, da bi
bila klerikalna »narodna moč« v na-
ših obmejnih — najskrajnejših —
krajih res tako vzdržljiva, da bi se
dala spraviti iz sveta s priprostim
»Pfui Teufel!«.

Imajo klerikalci, to dobro vemo,
tudi pri Sv. Duhu svoja izobraževal-
na društva, imajo tudi druge svoje
organizacije, dvomljiva pa se nam
dozdeva vsa ta moč! In kaj bi se
nam ne? Do danes je vendar doži-
vela še skoro povsodi le izdatne
izgube, čim je le prišlo do kosanja
med njo — klerikalno močjo — in
narodno nasprotno silo, zato pa se
nam tudi v tem slučaju vriva boja-
zen, da bodo one slovenske občine
v kratkem času že imele prestopiti
hude narodne boje, v katerih pojde

za biti in ne biti tamošnjega Sloven-
stva. Nimamo namena za danes
niti dajati nasvetov, niti vdajati se
prepesimističnemu razpoloženju.
Nasprotno: pod danimi okoliščinami
bi nas veselilo videti, da smo se vsaj
za enkrat pošteno vračunali in bili
prečrtnogledi.

Eno izkušnjo pa imamo, kot smo
že dejali, do danes: da manjka slo-
venskemu klerikalizmu v narodnem
boju one želvaste odpornosti, ki je
vedno in izključno potrebna. In za
to se kolikor toliko upravičeno boji-
mo za izid tega, kar še čaka Sloven-
ce pri Sv. Duhu v najbližji bodoče-
nosti.

Štajersko.

»Straža« piše v svoji ptujski ru-
briki: »Ko se je šlo za to, da se vr-
žejo iz Ciril - Metodove družbe vsi
oni, ki so liberalcem neljubi, so naj-
več agitirali na Štajerskem za to dr.
Koderman, dr. Lipold in dr. Tone
Gosak. Naskok se je posrečil in od
istega časa je liberalizem in cirilme-
todarija isto.« Iz te »Stražine« notice
smrdi: 1. gola laž; 2. strah pred bo-
dočnostjo in 3. strah par klerikalnih
advokatov, ki se boje za obstanek
— svoje slovenske, kmečke klijen-
tele, oziroma za obstanek korita, do
katerega jim je pripomogla štajerska
farovška banda.

»Straža« upije v svoji petkovi
številki, da so napredni listi »barce-
lonsko časopisje«. Zakaj?! Ker po-
stajajo klerikalci pri nas na Šta-
jerskem fla že nekam čudno vroča.
Napredni časniki se širijo vedno
bolj, z njimi pa se širi tudi napredna
narodna ideja, ki je klerikalcem se-
veda trn v peti. Na Francoskem,
v Španiji in na Portugalskem, da
celo v Italiji, so napredni časopisi
izpodrinili breznarodni katolicizem.
Pri nas pa gre samo za to, da se sta-
re moč politikojočih naših narodnih
škodljivcev, trovov in duhovniški
obleki. V svoji slovenski skromnosti
vrši torej slovensko napredno časo-
pisje svojo nalogo samo polovično,
na vsak način pa širi napredek, ki je
tudi v najskrajnejši obliki našim
klerikalnim gospodom neprijeten, če
že ne nevaren. »Straža« pa s tem,
da nas imenuje »barcelonsko časo-
pisje«, tudi sama in naravnost pri-
znava, da ona dela slovenskemu
ljudstvu v kvar, nam pa hkrati pri-
znava, da delamo ljudstvu v dobro
in v korist, t. j. da preganjamo te-
mo, v katero so doslej pahili kleri-
kalci slovensko ljudstvo. To prizna-
nje nas seveda veseli in zato kliče-
mo vsem res narodnim sorojakom:
stran s klerikalnimi listi in širite na-
predne!

O novem državnem mostu.
(Maribor.) Vest, da pride k otvoritvi
novega državnega mostu v Mari-
boru, nadvojvoda Friderik, je ba-
je izmišljotina, ki so jo skuhali razni
naši nemčurčki. Če je temu res ta-
ko, bi bilo prav dobro, stvar spravi-
ti tudi kje drugde do razgovora,
da se preskrbi raznim gospodom že
davno zasluženi »Laufpaß«. Če se
vse to izkaže kot samo gola izmiš-
ljotina, bi bilo dobro, v prvi vrsti
prijeti našega okrajnega glavarja, ki
trpi, da se nemoteno dela s tem ne-
častna reklama. S stvarjo se bomo
že intenzivneje bavili. Obeta pa po-
stati zanimiva.

Deček utonil. (Ljutomer.) Pred
par dnevi se je šlo več učencev po
popoldanskem pouku v Ščavnico, tik

pod občinskim mlinom v Ljutomeru
kopat. 11letni vinskičarski sin Fran
Bukovec je kot prvi v velikem sko-
ku planil v vodo. Par minut pozneje
so videli njegovi tovariši, da je ne-
naodoma pod vođo zginil. Ker ga le
ni bilo več iz vode in ker mu sami
niso mogli pomagati, jih je par steklo
naglo v občinski mlin, klicat
uslužbenca Frana Magdiča. Kljub
dejstvu, da je vse delalo in iskalo,
potegnili so še le po dvehurnem delu
Bukovca mrtvega iz vode. Vsi po-
skusi utopljence zopet oživiti, so bili
brezvspešni.

Samomor hlapca. (Ljutomer.)
Dne 4. avgusta so našli zjutraj na
cesti pred Ljutomerom mrtvega
hlapca Jožeta Maruša. Pri preiskavi
so našli v njegovem trebuhu strelno
rano, kakih 20 korakov v stran pa
šestrostrelen samokres, v katerem
je manjkal en naboj. Predhodno noč
je Maruša popival z več fanti, kate-
rim je pravil, da se bo usmrtil, ker
ga je njegov prejšnji gospodar
Smodič 2. t. m. odslovil iz službe.

Prijet delavski agent. (Hrast-
nik.) V torek je prijel tukajšnje
orožništvo prejšnjega delavca v
premogokopu Marka Kureta, Marko
Kure je že preje o neki priliki izvalil
za premogokope v Rheinski provin-
ciji več delavcev. Tudi tokrat se mu
je posrečilo, jih 40 pregovoriti, da
naj grejo z njim. Tik pred odhodom
pa je za to nakano zvedelo orožni-
štvo in Kureta prišlo ter oddalo so-
dišču.

Zopet ponarejen denar. (Roga-
ška Slatina.) Že pred meseci ste pi-
sali, da se po našem kraju vedno
bolj množe slučajji ponarejenega
denarja. Nekaj časa so te vesti po-
tem potihle, zdaj pa je zopet na
več mestih bilo najdenih mnogo po-
narejenih srebrnih novcev. V prodaj-
nalnah, po krčmah, da celo pri c. kr.
poštnem uradu so izsledili te falzi-
fikate. Donajšajo jih k nam Hrvati
ob večjih sejnih. Od pravega je raz-
ločevati denar po tem, da je manj
svetel kot naš srebrni kov in se čuti
nekam masten. Zmes, iz katere je ta
denar sestavljen, obstoja iz cinka in
svinca. Kov sam je izborno ponare-
jen in ogrskemu docela podoben, ta-
ko, da tudi izkušeno oko na prvi po-
gled ni v stanu ločiti pristnega od
nepristnega. Ker so trgovci, ožir,
vsi oni, pri katerih se tak denar naj-
de, podvrženi najstrožji kontroli, si-
nim in tudi mučnim preiskavam, bi
bilo pač umestno, da se razum oro-
žnikov tudi drugi pobrigajo za ener-
gično izsledovanje zlikovcev, če ne
se zna pripetiti, da od Hrvata nihče
ne bo hotel prejemati denarja. Koliko
pa bi pri tem trpel naš trgovec,
obrtnik i. dr., si lahko pač vsak sam
izračuna.

Vjet vlomilec. (Gradec.) Kot
mo že poročali, je v sredo zvečer
nek neznanec vlomil v Stiftinski
dolini pri Gradcu, v vilo operne pev-
ke Zeiler, ter pokradel draguljev za
prvotno domnevano vrednost 3000
K. Sum je padel na nekega brezpo-
selnega hlapca Fr. Tegelmanna, ki
pa je izkazal svoj alibi, vsled česar
so ga seveda morali takoj izpustiti.
Tajni policiji pa se je posrečilo, v
petek popoldne prijeti pravega tatu,
nekega A. Mušika. Mušik je znan
zločinec in že 18krat predkaznovan.
Tudi v vojaški uniformi, ki si jo je
nekoč od nekega četovodje izposo-
dil, je delal svoje sleparije, ter radi
njih sedel celih 7 let. Pri Mušiku so
našli skoro vse dragocenosti. Le
malo jih je bil porazprodal in zastavil

s pomočjo 21letnega mesarskega po-
močnika I. Hirschenbergerja. Naj-
lepše pri vsej stvari pa je dejstvo, da
je bil Mušik med tem, ko je policija v
vili Zeiler, v neki sobi zasliševala
priče in sestavljala protokol — kar je
vse skupaj trpelo par ur — skrit pod
neko večjo mizo v isti sobi, kjer se
je preiskovalo in protokoliralo. Ko
ga je nek detektiv vprašal, zakaj se
ni oglasil, mu je odgovoril: »Kaj mi-
slite, da sem nor?« (Pa res.) Poka-
zalo se je pa tudi, da vrednost pokra-
denega ne znaša 3000, marveč 1500
K. Tička so seveda oddali s pomoč-
nikom in ljubico — neko vlačugo —
vred sodišču, onih 90 kron gotovine
je Mušik s svojim dekletom vred,
hitro zabil in pognal.

Nesreča 84letnega starčka. (Sa-
vinja pri Gorn. Gradu.) V soboto, 2.
t. m., je šel 84letni stari prevzičkar
Ivan Ciraj v žako svoje hčere Ju-
van, da bi jo ustavil. Pri tem pa je
bil prenepravidni in prišel preblizu
gonilnega jermenja, ki ga je pograbil
za obleko, dvignilo in parkrat z vsi
silo zavrtel. K sreči v nesreči je vi-
del to delavec Martin Sek in ustavil
žago, Ciraja so težko poškodova-
nega in nezvestnega prepeljali v
celjsko bolnico.

Vsled ognja v smrtni nevarno-
sti. (Smarje pri Jelšah.) V noči 5. t.
m. je pričela goriti hiša posestnice
Neže Cmok, ko so že vsi spali. Ko
so sosedje prihiteli na pogorišče, je
bila hiša že čisto v ognju in tudi iz-
hod od plamenov že docela zaprt.
Le veliki požrtvovalnosti sosedov,
ki so s skrajno nevarnostjo tvegali
svoje življenje, je zahvaliti, da niso
v hiši se nahajajoči storili strašno
smrt v plamenih. Ogenj je pa uničil
vse posestvo.

Mlad tat koles prijel. (Celje.) Že
dalje časa je kradel neki tat po cel-
ski okolici kolesa, ter jih potem pro-
dajal. Tička dolgo niso zamogli iz-
slediti. Dne 5. t. m. pa je prišel 16le-
tni Fran Sešel k posestniku svinu S.
Skoji ter ga prosil, da mu naj
posodi kolo. Skorja mu je ustregel,
a Sešela ni bilo več na izpregled.
Slučaj pa je hotel, da je Skorja prišel
dne 6. t. m. v sosednjo občino in vi-
del na cesti nekega neznanega člo-
veka, ki je prodajal njegovo kolo ne-
kemu drugemu moškemu. Ko je
Skorja vprašal moža, kako da pride
do tega, mu je ta dejal, da je bil od
nekega v bližnji krčmi sedečega fan-
ta naprosen, da naj mu kolo proda.
Sešela so res našli v krčmi in ga iz-
ročili orožnikom. Fant je priznal, da
je redno kradel kolesa in jih prodajal
drugim.

Mir je sklenjen!

(Od našega posebnega poročevalca.)

—an, Bukarešt, 7. avgusta.

Pace! Pace!

Nocoj so šli vsi — delegati, žur-
nalisti in tudi večji del občinstva mir-
nejše k počitku. Strašno vpitje izre-
dnih izdaj tukajšnjih listov, ki sicer
navadno človeka nervira, je sedaj
nerve pomirjalo. Celo one gospodič-
ne pri brzojavu, ki smo se z njimi
navadno sporazumevali samo s po-
močjo prstov in ki so nas vsakega
večera nekaj povpraševale, od česar
smo razumeli samo eno besedo:
»pace« (mir) — celo te gospodične
so tega večera hitreje štele besede
na naših brzojavih in zadovoljivo so
ponavljale: »pace«, »pace«.

Maleš ali Strumnica?

Že zjutraj je bilo gotovo, da se
doseže v teku dneva srbsko-bolgar-

ski sporazum, ker smo vedeli, da se
gre samo še za to, da se Bolgari od-
ločijo, da dobijo Maleš ali Strum-
nico. Vedeli smo, da so njihovi voja-
ški krogi za Maleš. Ker je strateško-
no važnejši, ali okoli poludneva se
je že slišalo, da se Bolgari vendar
le odločijo za Strumnico. Oni so
imeli opoldne sejo, na kateri so tudi
storili sklep v tem smislu in pozneje
so govorili, da so to storili iz ozirov
na notranje politične razmere na
Bolgarskem. Strumnica je večje
mesto in znano ime in za to so bol-
garski delegati — kakor so se poz-
neje izrazili — vsvarili iz tega ime-
na neke vrste simbol relativnega
uspeha Bolgarske v tej veliki njeni
nesreči. Srbi so, ko so postavljali to
alternativo, računali tudi s tem, da
se Bolgari odločijo za Maleš in da
prepušijo Srbom rajše Strumnico.
Srbski vojni strokovnjaki me zago-
tavljajo, da ni nobene nevarnosti v
tem, da se približuje na tem kraju
bolgarska meja Vardaru na 20 kilo-
metrov razdalje, ker je Vardar ven-
dar dovoljno zavarovan s planin-
skim grebenom, a razum tega je bol-
garski teritorij na tem mestu tako
zabit v srbski teritorij kot klin (ker
se nahaja tudi na jugu srbski terito-
rij), da je ta bolgarski teritorij stra-
tegično nevzdržljiv in v slučaju voj-
ne se ga bolgarska armada ne more
poslužiti kot baze za vojne operaci-
je. Sicer so pa Srbi tudi to koncesijo
storili samo, da omogočijo mir in
odstranijo vsak pretekst za eventu-
alno revizijo in rekrimiacijo. V
splošnem je nov srbski teritorij stra-
tegično naravnost odlično zavarov-
van in ker niti bolgarski teritorij ni
preveč ogrožen, se ta meja lahko
smatra za dobro garancijo ravno-
teže sil.

Srbski in bolgarski delegati so
se sestali takoj po 3. uri popoldan in
ob tri četrti na 4. uro je bil sporazum
dosežen. Takoj na to je bila plenar-
na seja in takoj je bil konstatiran
srbsko-bolgarski sporazum, ki ga je
objavil dr. Miroslav Spalajković.
Potem je bolgarski delegat Ivančev
podal na podlagi poročil iz Sofije
poročilo o incidentu z bolgarskim
parlamentarjem, ki je obvestil Gr-
ke pretekli torek, da premirje pote-
če ob 12. novu začena pa ob 1. uri
in da se bodo Bolgari to uro vojsko-
vali. Ivančev pravi, da je bolgar-
ski parlamentar napačno razumel
nalog in da vseeno ni prišlo do no-
benega incidenta.

Matanovičeva izjava.

Za tem je črnogorski delegat
Matanovič prečital deklaracijo Čr-
nogore, ki pojasnjuje svoje sodelova-
nje v vojni in pri mirovni pogaja-
njih in izjavlja, da ne stavlja nobenih
teritorijalnih zahtev, ker bo obme-
na vprašanja uredila naravnost s
Srbijo na prijateljski način.

Potem je Majorescu pozdravil
dosežanje uspehe in naprosil Grke
in Bolgare, da se še v teku dneva
sporazumejo in zato ne bo seje od-
godil, temveč jo bo samo prekinil v
nadi, da se za eno ali dve uri do-
seže sporazum med Grki in Bolgari.

Popolen sporazum.

Bolgarski delegati so odšli v po-
sebno sobo. Kmalu sta prišla k njir
rumunska delegata Margiloman in
general Coanda. Po preteku pol ure
so se sestali grški in bolgarski de-
legati in konferenca je trajala več kot
eno uro. Okolu četrti na 8. uro so
delegati izšli in izjavili, da se je spo-
razum dosegel. Okolu pol osmih je
Majorescu v plenarni seji konstatir-
al, daje dosežen sporazum med vse-
mi delegacijami in je zaukazal na-
slednjo sejo za jutrišnji dan.

»Mutasti« diplomat.

Že okolu pol 5. ure popoldan se
je začelo zbirati ljudstvo v velikih
masah pred palačo zunanjega mini-
strstva, v kateri se je konferenca
vršila, a avtomobili in kočije so pri-
hajale in odhajale. Celo mesto je bilo
silno nervozno. Iz dolgega trajanja
seje se je sklepalo, da se dogaja ne-
kaj odločilnega. Ob pol 8. uri zvečer
je pridrljal v Palast-hotel prvi glas-
nik, ki je javil, da je mir sklenjen.
Par minut za tem je prišel srbski po-
slanik v Bukareštu, Ristič, ki je ob-
nem mirovni delegat in veselo re-
kel: »Jaz sem mutast.« s čemur je
aludirjal na to, da ga žurnalisti tako
imenujejo, ker ni hotel dajati nobe-
nih intervjuov. Ali takoj na to je
g. Ristič razvil zemljevid, na katerem
so bile z debelimi črtami svinčni-
kom označene meje v raznih fa-
zah koncesij in zahtev, z najdebelejšo
črto so pa označene končne meje.
Te karte so se delegati posluževali
pri pogajanjih. G. Ristič je razvil
zemljevid in rekel: »Evo vam mej!
Mi smo zadovoljni, samo da je mir
osiguran. A vi, gospodje, študirajte.
Molčeči diplomat je sedaj imno-
go govoril in temeljito informiral.

Ko je Bog Jugoslovane ustvaril.

Legenda.

—an.

Ko je Vsegamogočni izvršil to
delo, je videl, da preostaja še mnogo
zemlje po teh krajih. On ni hotel
vstreči poželjivosti tretjega novega
človeka. — On je vedel, zakaj. Nje-
gova pota so nam ljudem nerazum-
ljiva. On da in neče, da bi si ljudje
sami jemali.

In ko je Bog videl, da preostaja
še mnogo zemlje v teh pokrajinah,
je rekel: »Tri korenine tem raznim
narodom sem postavil v te kraje, na-
redil sem jih iz enolične snovi, da si
bodo podobni v obliki; vdihnili sem
jim enakovrstno dušo, da bodo ena-
ko čutili — postavil pa sem jih toliko
narazen, da si vsak zase pomaga na
svoj način in s svojimi sredstvi h
srečnemu človeškemu obstanku. Jaz
bom ljubil vse enako, čuval bom
nad njih usodo — a sami morejo gla-
dati in paziti, da se razvijejo tako,
kar bi vsakemu in vsem skupaj bilo
— v najboljšo korist. Nato zemljo, ki
je še ostala, pa hočem postaviti še
en rod, sličen prvim trem.«

In Oče nebeški vzame ostanke
ilovnate kepe, ki mu je še ostala.

Ko pa jo je začel mesiti, zapazi, da
je v njej mnogo kamenja — kremen-
ca. Da, več ko polovico ga je bilo
pomešano z ilovico. Vsegamogoč-
nega Boga pa to ni oviralo, v njego-
vih rokah se je kremenec drobil v
moko in kmalu je bila s pomočjo
ilovice in kremenca človeška podoba
vsvarjena — pa jo! Komaj je bila
gotova, že se je začela rušiti in dro-
biti. Dvakrat, trikrat jo Stvarnik po-
pravi — pa vse zaman. In zatemele
so se Oči Stvarnikove in On poseže
s svojo mogočno, v vse daljave se-
gajočo roko na zemljo, vtakne jo v
žrelo leva. porine jo v njegovo obi-
stije ter mu izruje vroče srce, kate-
ro iztisne po podobi novouspodb-
ljenega človeka, da jo je kri levo-
vega srca poljala čez in čez ter se
usleda v vse njene votline in kotič-
ke, žile in mišice. Levja kri je trdno
in krčevito spoprijela kremenec in
ilovico, iz katerih je Bog ustvaril no-
vega človeka. Bog potrese podobo
in ko vidi, da drži, kot en kos, ji
vdahne dušo — pa, kaj to?! Komaj
se je podoba k življenju prebudila,
odpre usta ter ugrizne Boga same-
ga v palec desne roke. Levja kri je
začela učinkovati.

I Bog Vsegamogočni, držeč po-
dobo novega človeka daleč od se-
be, si jezno gladi svojo sivo brado,
iz oči mu švigajo strele, da se je tre-

slo vesoljstvo in da je grom njegove
togote majal temelja svetov.

»Ti, ti, črv, ti prah, iz katerega
sem te ustvaril, ti, ničevost, iz
katere sem te poklical — ti si drzneš
to storiti! Ti boš mene grizel? Ne-
hvaležnik!«

»Otač dal si mi hudo kri in storil
sem to, ker ona je hujša nego
moja volja.«

»Imaš prav, sinko — pravi Bog
s pomirjenim glasom — vsa krivda
ne zadene tebe — pa vedi, krotiti se
moraš sam sebe, najhujša kri zgubi
svojo silo, če se podvrže volji člo-
veka in sledi pameti njegovi. Zelo,
zelo si se pregrešil in kazen ti ne
maram odpustiti — to pa je zato, da
ti čas in skušnjava prineseta ono mo-
drost in rasodnost, katere sta po-
trebna, da dosežeš ono slavo in mo-
gočnost, katere sem tvojim potom-
cem namenil. Pet stoletij boš raz-
cepljen in v kosih trpel in zdihoval v
sužnosti drugih — ko bo pa ta doba
prišla in boš ti mene vedno priznal
kot pravega Boga — ter boš junaško
in trdno prebil to dobo tvojega pre-
izkuševanja, in se boš slednjem opro-
stil verig sužnosti s pogumom leva
in se z modrostjo človeka združil v
eno jednoto — potem bo za tvoje
potomce začela doba slave, sreče in
najvišje človeške prosvete. A zdaj
trpi... Bog vzdigne desnico z novo

Bil je vesel in govoril je, da bo zopet enkrat mirno spal. »A revizija?« smo ga vprašali, a on je s smehljajem odgovoril: »Bomo videli« in se poslovil.

Prvi brzjav — »Dnevu«.

(Prvi brzjavi, ki so bili o sklepu miru oddani v časnikarskem oddelku brzjavne urada, bili so brzjavi, naslovljeni na »Dan«, poslani kot nujni brzjavi. Op. por.)

Ob pol 9. uri je bil že ves Bukarešt preplavljen z izrednimi izdajami listov in vpitje prodajalcev je postajalo vedno večje. »Pace!« »Pace!« so kričali dečki s časopisi pod pazduho, za katere se je občinstvo kar trgalo.

Veselje v Bukarešti.

Rumunske žene in dekleta so veselo pozdravile mir, ker pričakujejo vrnitev svojih milih iz vojne, sigurne, da se vsi vrnejo, ker padel ni niti eden rumunski vojak. Jaz sem pa pomislil na oni relativno mnogo manj kričeč način, kako bo sprejet glas o miru — v Belgradu in Srbiji sploh, kjer objavi ta glas po enoletni vojni povratek samo nekaterih, a spomnil sem se tudi onih nesrečnih bolgarskih mater in žen, ki bodo zastoni pričakovale svojih milih in dragih. — — —

Sokolski dan v Novem mestu.

Na Dolenjsko!

V nedeljo jutraj so hite iz vseh ofic ljubljane vesele družbe na južni kolodvor, da se popeljejo s posebnim vlakom na sokolski dan v Novo mesto. Vreme ni kazalo posebno ugodno, toda vsak je mislil: že tri dni je lilo, ni vrag, da se bo zjasnilo. Poleg tega vremena v Novem mestu ne smemo presojati po ljubljanskem vremenu. Zato smo se z najlepšimi nadami posedli v vozove posebnega vlaka. Bilo je vse polno. Do 1400 izletnikov. Veselo je bilo pogledati napolnjeni vlak, kjer so pri vsakem oknu plapolale trobojne zastave. Prvi pozdrav so imeli izletniki v Šmarji, kjer so nas s šopki pozdravila domača dekleta. Na Grosupljem so se nam pridružili Ribničani in Laščani. Vreme je kazalo vedno boljše. Ljudje po cestah in ob železnici so izletnike navdušeno pozdravljali. V Trebnjem je vstopil trebnjski sokol in več gostov. Vreme je kazalo slabše, prišel je dež. Ko smo prišli skozi predor pri Mirni Peči se je zopet zjasnilo. Pozdravilo nas je solnce. Že se je pokazala trška gorica in kmalu smo bili na kolodvoru.

Sprejem.

Na kolodvoru polno ljudstva. Novomeški sokol z zastavo, Celjani, ki so se pripeljali že prejšnji dan z avtomobilom, Belokranjci in meščani so ljubljanske goste veselo pozdravili. Sokoli so se nvrstili v vrste in so z godbo na čelu odšli proti mestu, kjer se je nabralo med tem po ulicah vse polno ljudstva. Vse mesto je bilo v zastavah. Le malo hiš je delalo izjemo. Tudi na gradu Kamen (bivališče pl. Šukljeja) in po hišah okoli mesta so bile zastave. Iz vsega se je videlo, da se je Novo mesto dobro pripravilo na slavnostni dan.

Pohod po mestu in pozdrav pred mestno hišo.

Krasen, naravnost veličasten je bil pohod sokolstva po mestu. Pred sprejemom je šla godba, za njo 11 sokolskih zastav, za njimi pa sokolske čete okoli 700 sokolov. Tako je šel pohod po mestnih ulicah, z oken so se vsipale cvetlice in šopki, ob ulicah pa je nastala prava gneča vsled množice, ki je pozdravljala sokolstvo. Pred mestno hišo se nam je nudila krasna slika. Trg je bil poln. Pred mestno hišo je pričakoval sokole mestni zastop z županom na čelu, iz prvega nadstropja pa so se zopet usipali šopki. Ko so se čete postavile v red, je v imenu mesta pozdravil sokolstvo župan g. K. Rozman v krasnem navdušenem govoru. V imenu sokolstva se mu je zahvalil starosta br. Pippenbacher. Po kratkih pozdravih nekaterih zastopnikov sokolstva, je odšel sprejem naprej po mestu, na kar so odkorakali sokoli na telovadišče na Loki ob Krki.

Popoldne.

Deževni bog ni bil posebno priazen. Tu in tam se je pokazalo jasno nebo, kmalu se je zopet zmračilo. Tako je prešlo celo popoldne v negotovosti. Gostje so bili med tem v novomeških gostilnah izborno postreženi. Popoldne ob 2. je prikoralo po glavnem trgu srbska sokolska četa z godbo na čelu. Ustajali so se v kavarni, kjer se je plesalo kolo, potem pa je orila navdušena pesem: Onamo, onamo...

Na telovadišču.

Ob pol štirih se je začela zbirati množica na telovadišču, ki je bilo krasno pripravljeno.

Zal da je dež razmočil tla in je zato postalo precej blatno. Toda to ni motilo. Na vzvišenem mestu nad telovadiščem je bilo kmalu vse zasedeno. Zbirali so se preteči oblaki — toda sokolstvo je nastopilo. Spored je začela srbska četa, ki je ob svoji godbi izvajala proste vaje s palicami. Nastop je bil pozdravljen z velikanskim aplavzom. Na to so nastopile sokolice (okoli 80), ki so burno pozdravljene izvajale proste vaje, ki jih ni mogel zmotiti nevoščljivi dež. Ploha, ki je letela iz oblakov je vzbudila pravo ploho ploskanja med občinstvom. Na to je kljub dežju nastopilo sokolstvo s prostimi vajami, (176 sokolov). Sokol I. je nastopil s francoskimi vajami, ljubljanski sokol pa s prostimi vajami sokolov in sokolic, ki so dosegle krasen uspeh. Ker so bila tla razmočena, se telovadba na orodju ni mogla vršiti. Občinstvo se je razšlo s prepričanjem, da bi bila slavnost 25letnice novomeškega sokola ena najlepših sokolskih slavnosti zadnje dobe, ko bi je ne bil motil dež.

Veselica.

Kakor nastop sokolstva, tako je zmotil dež tudi veselico, ki se je imela vršiti na glavnem trgu. Ker je bilo vreme nestalno, se je vršila veselica v »Narodnem domu«. Ako pomislimo, da bi bil celo glavni trg skoraj premajhen za množico, ki se je zbrala ta dan v Novem mestu, potem si moremo misliti, kako je bilo v »Nar. domu«. Kljub velikim gnečam pa se je tam razvila vesela zabava, s petjem in plesom in vrle novomeške dame so postregle gostom z vsem najlepšim in najboljšim. Ob 9. zvečer je odšel posebni vlak v Ljubljano, drugi gostje pa so zaključili veseli sokolski dan ob navdušeni pesmi grom in peklo, prazne vaše itd.

Naj bi imel ta slavnostni dež blagodejni upliv za novih 25 let novomeškega sokola.

Dnevni pregled.

Goriške deželnozborske volitve v trgovski zbornici. V soboto so se vršile volitve iz trg. zbornice. Bila sta izvoljena kandidata laške liberalne stranke Jožef Venuti in dr. Alojzij Pettarin. Torej imajo kamorasi 8 glasov. — V goriškem deželnem zboru je sedaj 11 slovenskih neodvisnih poslancev, 9 laških klerikalcev, 8 kamorasev, 3 slovenski klerikalci. Slovenska samostojna narodna stranka je torej najmočnejša stranka v goriškem deželnem zboru.

»Nad prepodom« je naslovil prški »Čas«, vrsto člankov, v katerih se peča z najnovejšimi političnimi razmerami. Zaključek je isti, kakor smo ga mi v »Dnevu« napovedali že pred 14 dnevi. Takrat smo izjavili: Radi nezmožnosti za delo je bil češki deželni zbor razpuščen. Delo so onemogočili Nemci, ki bodo tudi v znanprej onemogočili delo vsacega deželnega zbora, dokler se njihovim zahtevam ne ugodijo. Ker pa tem prepotentnim zahtevam ne morejo ugoditi češkega naroda ugoditi, zato jim ugodijo vlada potom okrojitranja. — Naša izvajanja se potrjujejo. Vlada bo okrojila volilno reformo v soglasju s češkimi liberalci (Mladoci) in s socialnimi demokrati, ki jim je glavno, da pridejo v deželni zbor tudi zastopniki širših narodovih vrst; za način, kako pridejo, ne ne brigajo — kar je z njihovega stališča tudi pravilno; ker proketo malo jim pomaga ustavnost, ki se na delavstvo ne ozira. Vlada bo tedaj okrojila volilno reformo; da pa potolaži Nemce, bo tudi njim storila kaj po volji; to je potom: okroja bo izvedla tudi narodnostno spravo; da ustvari delavnost deželnega zbora, bo morala ugoditi Nemcem na škodo Čehov. In glejte: vodilna stranka češkega naroda — nima ničesar proti temu, temveč podpira in govori za okrojitranje volilne reforme, s katero logično mora biti okrojirana tudi narodnostna sprava. Res: »nad prepodom«.

Proti širjenju naprednega časopisa nore štajerski duhovni v zadnjih časih kot bi bili z uma. Zato, ker napredno časopisje posveča v zadnjem času štajerskim slovenskim klerikalcem ono pozornost, ki je neobhodno potrebna, da se pride v okom klerikalnim narodnim izdajstvom in, ker napenja vse sile, da odpre našemu zaslepljenemu ljudstvu zopet oči, ter ga predrami iz omotice, ki traja že nekaj let sem. Besni pa »Straža« v prvi vrsti zato, ker je boj naprednega časopisja naperjen v prvi vrsti proti onim, ki so njeni krušni očetje — proti sloven-

skim duhovnikom, ki se hvalijo za Kristusove posvetne namestnike, a skrbje samo in izključno le za svoj lastni blagor, pa makar da potem poglne ves oni narod, ki se ga strelja po cestah in ulicah kot pse, a so mu oni, duhovniki, danes po lastni hvali, žalostni voditelji. To vedo gospodje okoli »Straže« in ker se tega zavedajo udrihajo po naprednem časopisju, češ, da širi proti duhovnikom »besno sovraštvo«. Kakšno je to sovraštvo, nočemo bližje razpravljati, eno pa lahko priberemo: da je odkritosrčno in da ne bo ponehalo preje, dokler ne bodo pustili slovenski lazi-Kristusovi nasledniki politiko ter se umaknili tlejak, kamor spadajo — namreč v prižnico, oziroma cerkev, razlagat samo božjo besedo in drugzega nič! Dosti dolgo so nemoteno delali v nasprotnem smislu ne da bi se bili počutili izdatno moteni v splošnem poenajanju. Da je bilo temu tako, žali bože! Če pa so mislili, da bo pri tem ostalo vedno, pa so se seveda udajali le — sladki samoprevari. Če pa postaja danes predramljenje iz teh sanj nekam zanje neprijetno, je v prvi vrsti njih lastna krivda. Ampak, zapomnijo si naj, da za vsakogar potem pride tudi vzbujenje. Včasih pa se to tudi zgodi mnogo prej, kot si človek to misli more...

»Omladina«, glasilo radikalnega dijaštva, je, kar je naravno, krenila na jugoslovansko stran; drugače ni moglo biti. V prvi številki X. letnika se ta preokret močno opaja. Ugaja nam zlasti članek »Jugoslovanski program«, ki ga je spisal »Starejšina«. Bolgarska usoda bo izučila zadnje dvomljivce!

»Češkoslovanska Jednota«, ki snuje zveze med Čehi in Slovaki, kakor jim imamo mi Slovenci in Srbohrvati, bo imela svoja letošnja zborovanja v Luchačovicah, kopališču na Moravskem blizu ogrske meje, in sicer v pondeljek in torek. V pondeljek bo govoril inšpektor tehnološkega muzeja v Pragi Weigner o »pomenu obrti, strokovnega šolstva in izobraževalnih kurzov«, potem ravatelj Pilat in drugi o organizaciji slovaške trgovine, v torek dr. Preu o gospodarskih stikih češkoslovaških vobče, Kot delegat »Slovaškega kluba« v Ljubljani se posvetovali udeležijo dr. Fr. Hešić.

Trpljenje nezakonske matere. (Iz Podpeč pri Preserju). Franciška Pristovec »goreča Marijina hči« je porodila pred kakimi 4 meseci nezakonsko dete. Oče Franciške in njen brat Franc, posestnika v Podpeči pa sta postopala s hčerjo, odnosno sestro poživsko tako, da revici ni živeti. Večkrat se ji omračil um in je že parkrat vsled hudega trpljenja, ki ga ji povzročata oče in brat, padla v nezavest in si tudi že hotela končati življenje. Oči ji ne da niti potrebne hrane, ubožica strda in prosi pri sosedih pomoči. Brat jo pretepa, vlačil za lase in sploh počenja z njo kot divjak, da se vsak zgraža nad takim početjem. Pretečeni teden je Franciška Pristovec, vsa oslabela in sestradana iskala pomoči pri usmiljenem sosedu. Prenočila je tam, gospodinja ji je dala okrepčilo. Jutraj drugi dan, pa je prišel brat nesrečnice ter opsoval usmiljene ljudi, ker so utešili njegovo sestro. Podil je sestro po vasi, pretepal jo, vlačil za lase, metal ob tla itd. Vsa obupana reva si je hotela končati življenje, stekla je proti Ljubljani, da bi se utopila. Ljudje so to preprečili, brat pa, ko jo je vjel, jo je vrgel na tla in pretepal. Orožništvo je o tem obveščeno in upamo, da bo konec takemu početju. — Oče nesrečnice ima precej tisočakov premoženja in te bi baše rad dobil sin Franc. Ta ima pa tudi sestrin Franciški izplačati še par sto kron. Zakaj tako počenja njo? — Pozivljamo c. kr. državno pravdnštvo, da temu početju napravi nemudoma konec, da da takoj zapreči neusmiljenega brata, ker njegova uboga sestra ni varna niti trenotek življenja. Ubogi nezakonski materi niti ne puste, da bi šla pogledat svoje dete, ki je v oskrbi pri materi očeta nezakonskega otroka, Franc Pristovec, ki je pogorel lansko jesen, je pospravil baje precej dobrega lesa v stran, da mu ga ni cenila zavarovalnica. V tej zadevi pa se naj pomeni tržaška zavarovalnica sama z njim.

O Berchtoldovih in San Giulianovih prijateljih. Kdor je potoval po Albaniji, vsakdo je odšel z nje s tem utisom, da si je lahko predstavljal predpotopne ljudi, Ruski general Jastrebov je označil Albance za najbolj divji narod, ki si ga je mogoče misliti. Po letu hodijo nagi, stranu nimajo niti toliko kot živali. Ruski general primerja Albance nekaterih krajev z zverinami s človeškim obličjem. Njihova hrana je turščica brez soli, mleko in sir. Sladkor so Albanci smatrali za sneg. Javnih rečnih ali parnih kopališč nimajo (no

teh pa tudi drugod ni — recimo — ali ne da ne bo zamere); v celi Albaniji je samo en kloset vodo. Poleg vsega tega imajo v svoji čistosti visoko mnenje, prištevajo se k najčistejšim narodi na svetu. Neki Albancec je ogledoval lastrebova, čutil se njegovi evropski obleki, praskal se na vse načine, povsod kamor so roke segale in pravil: »Recite kar hočete, toda nad čistoto Albancev je ri.«

Avtomobilska nesreča se je pripetila pretekli petek okrog 4. ure popoldne R. Zeballu, ki se je pripeljal z avtomobilom v Kranj. V ovinku pri Stari pošti ga je zaneslo v železno ograjo Semenove hiše. Pri tem je podrl štant kramarice Rezkove.

Potres so čutili ob treh jutraj dne 6. avgusta na Sv. Gori in v nje okolici. Precej močan potres je bil.

Strela, kakor se iz Novega mesta poroča, je udarila dne 6. t. m. ponoči strela v neki brzjavni drog pri Makutku. V Uršnih selih je udarila strela v troje hiš, kjer je tako gospodarila, da je napravila posestnikom večjo škodo. Pri posestniku Končku je tudi zažgala, vendar so ogenj takoj pogasili.

V vodnjaku je utonil. Pred nekaj dnevi se je spustil 17letni Eduard Stokelj iz Planine s pomočjo svojega 29letnega brata v vodnjak, da bi dobil vren vedro. Stokelj se je spustil v vodnjak po verigi, ki pa se je nenadoma vrgla. Stokelj je padel v šest metrov globok vodnjak in ker ni znal plavati, je v njem utonil.

S hodnika padel na cesto. Kakor se iz Postojne poroča, je padel dne 4. avgusta jutraj 73letni samski Dominik Zvanut iz Lozic vsled lastne neprevidnosti z nekega hodnika na cesto. Zadolbil je tako težke poškodbe, da je čez pol ure nato umrl.

Neurje na Ogrskem. Kakor se iz Budimpešte poroča, javljajo z dežele o velikanskih poplavih in povodnjih, ki so se razšile te dni po raznih krajih in napravile silno škodo. V Also Vadaszu je porušeni 122 hiš, med njimi tudi neki parni mlin. V Kapi, Homorodu, Also Kesmarku, Felső Kesmarku in drugih krajih so večinoma vse hiše poškodovane, mnogo pa jih je popolnoma razdejanih.

Aeroplan padel v jezero. Dne 10. t. m. je letalec Doboš nad Blatnim jezerom izgubil oblast nad svojim strojem. Aeroplan je padel v jezero, letalec pa se je rešil.

Dinamit je eksplodiral dne 10. t. m. v tovarni za dinamit v Saint Martin de Crau. Pri tem je bilo troje žensk ubitih, veliko pa ranjenih.

Velika železniška nesreča. Kakor se iz Londona poroča, se je pretekli petek pozno zvečer pripetila velika železniška nesreča pri Yeovil na Angleškem. Posebni vlak iz Londona se je ustavil na imenovani postaji. Nenadoma pa se je zapeljala premikalna lokomotiva v zadnje vozove. Dve osebi sta bili na mestu mrtvi, šest pa je bilo težko ranjenih. Rešilna akcija je zadela na izredne težkoče.

Eksekutivna seja »Osrednjega vsediškega podporniškega odbora v Ljubljani« se vrši v torek, 12. t. m. ob 2. uri popoldne v mali dvorani Mestnega doma. — A. Koder, t. č. predsed. O. V. P. O.

Smrtna nesreča na železniški progi. Včeraj jutraj se je pri postaji Zagorje zgodila grozna nesreča. Med memur, Hrvat, ki so zaposleni pri pokladanju novega železniškega tira na postaji Zagorje, so šli ob 5.40 uri jutraj na delo. Jutranji brzovlak št. 5 je imel zamudo tako, da sta se križala z osebnim vlakom št. 36 pri južni zagorski distančni plošči. Kakor že omenjeno, so ravno isti čas šli na delo, ker jim pa ni bilo znano, da je brzovlak zamujen so se samo osebnemu vlaku vmaknili, med tem pa pridrvi brzovlak in je povozil delavca Kelemen Tomo do smrti. Prerezal ga je čez polovico. Ponesrečen zapušča vdovo s 6 otroki. Otroci so vsi še mali, najstarejši ima 13 let. Dva dva delavca in sicer Vinček Stefan in Buhin Tomo, sta bila pa lahko ranjena od osebnega vlaka št. 36. Nesrečo je le temu pripisati, da so popolnoma novinci, kateri so bili komaj par dni uslužbeni in se miso držali predpisov. Tragična je smrt, katero je storil Kelemen; siromak je šel iskati v tužno zaslužka, da bi lažje preživel svoje, a mesto zaslužka je našel smrt, in ravno tako ostala dva, katere sta pa k sreči le lahko poškodovana. Ne ve se pa, če ne bočeta vsled prestanega strahu imela za celo življenje posledice.

Ljubljana.

— Pridite pogledat. Prejeli smo iz Rumunije serijo razglednic, ki kažejo Silistrio in nekatere prizore iz

zadnjega časa. Iz slik se vidi, da je Silistria lepo mesto z modernimi stavbami in živahnimi ulicami. Trg in pristanišče kažejo trgovsko mesto. Čole in javni vrtovi pa kažejo moderno kulturo. Stara džamija nas spominja na turške čase. Na slikah vidimo nekatere tipe — in par prizorov (kralj Karol na konju kot vrhovni poveljnik armade in zavzetje Silistrije 24. VI. 1913.) Na sliki Silistria Romana vidimo rumunskega vojaka, ki postavlja na trdnjavo s svečanim ponosom rumunsko zastavo — drugi vojak pa s prezirljivim posmehom lomi bolgarski prapor. Prijatelj »Dneva« v Rumuniji, ki je poslal našim čitateljem nekaj zanimivih pisem iz Galaca, je pripisal na to sliko: »Uredništvo »Dneva« v trajen spomin na dogodilje in življenje v tujni ob času 1913 leta bratomorstva.« Ker bodo naše čitatele slike gotovo zanimale — smo jih izložili v našem izlozbenem oknu. Tam smo razobešili tudi novo karto Balkana, na kateri se natanko vidi, kako bo poslej Balkan razdeljen na posamezne države.

— Graški renegati se boje prokletstva. Zadrifi čas je prinasel »Ljubljanski Zvon« nekaj pisem našega Janeza Trdine, ki je o renegatih in nemčurjih, posebno pa o renegatu Dežmanu povedal mnogo resnice. »Graški Tagblatt«, ki je glasilo renegatov, se zato repenči in zdihuje nad slovensko kulturo, češ, da niti mrtvim ne da miru. Mi Slovenci imamo toliko renegatov, izdajalcev in Efijsalov, da res ne vemo, zakaj bi bili k njim bolj prizanesljivi, nego oni narodi, pri katerih so bili izdajalci le izjeme in vendar so vsi narodi sveta vedno proklinjali izdajalce domovine. Prokletstvo nad izdajalci je znamenje njegove kulture — kajti s tem narod dokaže, da se zaveda sramote, ki mu jo delajo renegate take vrste, ki se zbirajo okoli Tagblatta.

— Zanimivo je, da dela za dobrodelno predstavo, ki se bo vršila dne 15. t. m. v Tivoli na korist slovj igralcem, tudi glasilo tiste stranke, ki je zaprla gledališče in vrgla slovenske igralce na ulico. To je ravno tako, kakor da bi vrgel kdo umznika iz svoje hiše, potem pa bi pozival občinstvo, naj ga podpira. Kaj takega so zmognili le klerikalni hinavci. Mi želimo prireditvi dne 15. t. m. uspeha (misel samo je sprožil »Dan«) takoj po predstavi »Prodane neveste« v Sarki pri Pragi) o drugih stvarih pa se bomo še pomenili.

— Zamenjana je bila v kavarni »Evropa« po povratku posebnega vlaka s sokolskega zleta zelenkasta pelerina z modrim znamenjem pod »ratom. Kdor jo je zamenjal, se pravi, da jo pošlje na naslov tajnika »Sj-kola« v Skofji Loki Tomo Jerala, kjer dobi svojo.

— Vajenci, ki so bili odlikovani na razstavi vajenskih del v Ljubljani, naj pridejo po svoja darila v teku tega tedna h gospodu Franc Jelčniku, načelniku zadrage krojačev v Trubarjevi ulici šte. 2. Zglase se naj tudi oni vajenci in vajenke ki še niso sprejeli darila obrtne nadaljevalne šole. — Odbor.

— V blaznico si je želel — bo pa v zapor prišel. Vojak Mene od 27. pešpolka se je začel obnašati tako, da so ga morali poslati na opazovalni oddelke. Pa ne mislite, da se je kar brez vzroka začel tako vesti; ne, temveč šele potem, ko ga je neko dekle tožilo, da jo je preganjal in jo žele onecastiti. Ker je pa podobna ovadba proti vojaku prišla tudi iz Trsta, si je morda mislil, da je najboljšje, če si pridobi legitimacijo za — blaznico. Pa bo najbrže zapor.

— Prve češnje na trgu. Včeraj so bile na trgu prve letošnje domače češnje, katere so prodajali tri za 2 vinarja. Sad še ni tako slasten, kakor bi imel biti sicer in pravijo, da je temu krivo prehudo deževje.

— Prodaja cigar in cigaret po gostilnah. Deželna zveza gostilničarjev javlja: »Cena cigaram in cigaret je po c. kr. tarifu, za postrežbo pa se daje po 1 vinar od cigarete in 2 vinarja od cigarete.«

— Strela je udarila v nedeljo popoldne v hišo št. 19 na Dolenjski cesti. Šla je skozi dimnik v prvo nadstropje. Škode ni napravila, povzročila je samo nekoliko strahu.

— Na oklicih so: Ferdinand Svetlič, odvetniški sollicitator, z Marijo Mencel. — Jožef Balacič z Marijo Kastelic. — Lorenc Nahtigal, poštni sluga, z Marijo Cerovec. — Anton Topelnik, zidar in slikar, z Marijo Zaplotnik.

— V mestni klavnici se je od 27. julija do 3. avgusta 1913 zaklalo 54 volov, 6 bikov, 14 krav, 109 prašičev, 103 teleta, 37 kostrunov, 1 kozlič. Vpeljanega mesa je bilo 443 kg. Zaklane živine se je vpeljalo: 14 telet. Opomnja: 4 goved z mal. zob.

— Izgubljeno. V nedeljo, 10. t. m. z večernim vlakom, ki prihaja ob pol 9 v Ljubljano, sta se tudi peljala dva Čeha iz Prage. Ko prideta na južni kolodvor, pogreši eden gospo-

dov svoj rumen ročni kovček. V istem kupeju so se peljali iz Kranja neki gospodje, kateri so celo pot veselo prepevali. Dotične gospode se uljudno prosi, če je komu izmed njih morda znano, kdo bi bil pomotoma vzel kovček s seboj, da to naznani na Dunajski cesti št. 8 pri Beliču.

Bitka ob Bregalnici. Edini obstoječi originalni posnetek groznega bratomornega odločilnega boja, ki ga je napravil vojni poročevalec tvrdke Pathe Freres na strani Srbov, s pomočjo teleobjektiva P. F. v smrtni nevarnosti. Pri tem filmu vidimo med drugim tudi strašne posledice bombardiranja srbske artilerije med sovražnimi četami, vidimo nadalje od zelo blizu eksploziviranje šrapnela in njega strašni učinek, kratkoma vojsko, kakor se je bolj strašno nihče ne more predstavljati. Predvaja se ta film od danes do petka. Poleg tega sta na sporedu do četrtega 2 sijajni drami »Deklica iz vse-tržnice« in »Zlomljena pomladna cvetka«. V petek nov spored z Nordisk dramo »Žaga«.

Trst.

Južna železnica. Ker se pritožbe proti južni železnici oziroma njeni upravi v zadnjem času rapidno množijo, hočem tudi jaz pripomoči, sicer neznatni, a v narodnem oziru gotovo pomembni dogodki k razširjenju dezolantnih razmer pri tem obratnem zavodu. Pred par meseci sem pozabil v brzojavku proti Trstu škatljo, vsebujočo srajce. Ker tukajšnje telefonično vprašanje za vlakom s postaje, kjer sem izstopil, ni imelo nikakega vspeha, sem naznanil izgubo takoj drugi dan z dopisnico z odgovorom postajenačelniku v Trst s prošnjo, da se mi na pripisan naslov pošlje zgubljeni, ako bi se našlo. Po preteku par dni dobim na slovensko naznanilo, nemški odgovor od »Fundbureau, Triest S. B.« da reklamirana zavitka »Packet« (naznanil sem, da je bila škatlja) niso našli. Nato sem še enkrat priporočeno reklamiral pri postajenačelniku v Trstu, nakar sem dobil od postajenačelnika tudi nemški odgovor, da se omenjena škatlja ni našla. Iz povedanega sledi, da nima južna železnica v Trstu slovenske zmožnih uradnikov ali so pa, to je bolj verjetno, merodajni uradniki tako prepojeni nemškega šovinizma, da ukazujejo na slovenska naznanila ali vprašanja, nemško odgovarjati, ne glede na to, ako prejemnik razume nemško ali ne! Ali ne zamorejo odpraviti take kurioznosti v dvajsetem stoletju tržaški slovenski poslanci? — Znaniti bi bilo pa umestno tudi v Trstu, za odpravo Slovence žalečih razmer, prirediti enak shod, kot je bil zadnji v Gorici? Stavimo si samo vprašanje: Kaj bi neki naredili nemški poslanci, ako bi se z nemškimi potniki itd. samo v desetkrat manjši meri tako narodno žaleče postopalo na celi progi in v uradih južne železnice, kot se s slovenskimi? — Pred enim letom sem zahteval na tržaški postaji južne železnice vozni listek, kar se samo ob sebi razume, v slovenskem jeziku. Službujoča uradnica me vpraša v nemškem jeziku, kaj da želim. Jaz ponovim slovensko svojo zahtevo, nakar mi reče, da se tukaj samo nemško govori!! Jaz zopet po slovensko, da mora ona znati na tej postaji, ako hoče redno vršiti svojo službo, razum nemškega še nujneje slovensko in laško. Nato se je začela z menoj prepirati in končno rekla, da bom edino na nemško zahtevo dobil vozni listek, sicer pa ne! Razvidel sem, da je ona moje slovenske opazke prav dobro razumela, siflerja nisem nikjer nobenega videl, ker je na iste popolnoma pravilno v nemščini odgovarjala. Ker se je nazadnje vsled prerekanja mudilo, sem se moral ukloniti. To so pač garje in gniloba, s katero bo treba temeljito operirati! — Take protipostavne slučaje bi bilo potrebno zbirati, si zapisavati imena prizadetih, seveda bi morali biti vsi taki podatki resnični, in ob gotovem času bi pa naši narodni zastopniki na merodajnem mestu primerno nastopili. Ko bi vedel prizadeti, kam naj se obrne, da bi dobil zaščitenje v enakih zadevah, bi se še veliko več nepravilnosti zvedelo ko sedaj, ker večina molče trpi. Zato bi bil že skrajni čas, da se ustanovi »Slovenski narodni svet« ali naj bi se pa par upljivih gospodov žrtvovalo, h katerim bi se zamogli, ne da bi bili zavrnjeni, zatekati pritožniki.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

FERDINAND KOBURG POJDE.

Bukarešt, 11. avgusta. Tu cirkulirajo vesti, da bo Ferdinand Koburg, kralj bolgarski, kljub vsem dementijem odstopil, da naredi prostor prestolonasledniku Borisu.

ITALIJA PRIPOZNA BUKAREŠKI MIR.

Berlin, 11. avgusta. Na merodajnih mestih se izjavlja, da Italija pripozna Bukareški mir. Tako bo Avstrija tudi v trozvezi popolnoma osamljena, ker Nemčija se ne mara spuščati v nobene pustolovščine, kar je cesar Viljem precej demonstrativno pokazal.

MED AVSTRO - OGRSKO IN RUSIJO NOBENEGA SPORAZUMA

Pariz, 11. avgusta. »Figaro« poroča, da ni med Avstro - Ogrsko in Rusijo v vprašanju revizije Bukareškega miru prav nobene enotnosti. Vse te vesti so prerane. Med tem, ko Avstrija zahteva mednarodno konferenco, je Rusija odločena proti temu. Rusija hoče omejiti revizijo pogodbe samo na Kavalo; Avstrija, kakor se samo ob sebi razume seveda, pa zahteva revizijo tudi z ozirom na centralno Macedonijo.

FANTAZIJE BOLGARSKIH DUHOVNIKOV.

Sofija, 11. avgusta. Organ sv. Sinoda piše: Bukareška mirovna pogodba pomenja v domišljiji nekaterih ljudi sredstvo za uspostavo ravnotežja na Balkanu. Konferenca je izrinila Bolgarijo iz Macedonije in zato se bo Bolgarija pripravljala na novo vojno, ki utesne v najkrajšem času obliži Balkan z novo krvjo. (Tako pišejo bolgarski šanatizirani popje, ki so prišli ob vire za svojo nikdar polno bisago.)

SE SMO LAHKO PRIJATELJI.

Pariz, 11. avgusta. »Matin« poroča iz Petrograda, da se obrne ruska vlada na francosko, da ta prepreči izplačilo Turkom obljubljenega 10 milijonskega posojila. Če se želja ruske vlade izpolni, tedaj se še da izbristati slab in mučen vtis, ki ga je napravilo na Rusijo francosko zadržanje glede revizije. Če pa Francija ne ugodí želji, tedaj nastanejo v odnosih med obema državama globoki razpori.

TRGOVINSKA POGODBA.

Bukarešt, 11. avgusta. Rumunska vlada se je posvetovala z grškimi in srbskimi delegati radi rumunsko - srbsko - grške trgovinske pogodbe. Povabljeni bolgarski delegati so izjavili, da morajo čakati navodil svoje vlade.

DEMobilizacija.

Sofija, 11. avgusta. Ministrski svet je sklenil pričeti z demobilizacijo. Tozadevni ukaz izide.

VESELO RAZPOLOŽENJE V BELGRADU.

Belgrad, 11. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Danes je bila v saborni cerkvi zahvalna služba božja povodom sklenitve miru. Službi božji je prisostvoval kralj, princ Gjorgje, vsi ministri, diplomatični zbor itd.

Glas o sklenjenem miru je izzval v Belgradu splošno radost, na vseh javnih poslopih in privatnih hišah vihralo zastave. Včeraj je bil objavljen sklep miru s 101 topovskim strelom.

Jutri odpluje iz Belgrada posebni parnik s 300 izletniki nasproti delegatom, ki se vračajo iz Bukarešte.

SRBIJO ČAKA RESNO DELO.

Belgrad, 11. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Vladin organ »Samouprava« iznaša, ko piše o zaključanju miru, celo zgodovino bukareškega miru iz leta 1812. In l. 1886 ter pravi: Z letošnjo vojno so izbrisane nesrečne posledice vojne l. 1885., maščevano Kosovo in izbrisan slivniški madež. Srbija lahko sedaj mirno gleda v svojo bodočnost, samo da je sedaj potrebno resno delo.

ALBANSKO GIBANJE.

Belgrad, 11. avgusta. (Izvirno brzojavno poročilo »Dnevnu«.) Od albanske meje prihajajo poročila, iz katerih se da sklepati, da se pripravljajo iz Albanije oborožen napad na ozemlje nove Srbije. Arnavti se oborožujejo z orožjem znane »priateljice« Srbije, ki je poslala v Albanijo tudi več svojih oficirjev, da Arnavte izurijo in vodijo.

Ako se domnevanja uresničijo in Arnavti resnično upadejo v Srbijo, jih bo srbska armada odbila, na albansko ozemlje jim pa ne bo sledila, temveč se srbska vlada najbrže obrne na velesile kot zaščitnice Albanije zahtevo, da Albaniji zabranijo vznemirjati srbske meje, ker sicer bo Srbija morala smatrati, da je albanska država kot taka začela vojno z njo in potem ne more Srbiji nihče zabraniti, da ukrene vse potrebno v obrambo svojega ozemlja. Seveda se Srbija v tem slučaju ne bi zadovoljila samo s tem, da Albanijo porazi, temveč bi ji diktirala mirovne pogoje, kakršni bi se njej zdeli primerni. Velike sile naj Albanijo prisilijo na mir, ali pa naj dajo Srbiji popolno svobodo akcije, da ona prisili Albanijo na mir.

MORDA JUTRI.

London, 11. avgusta. Poslaniška konferenca se snide jutri poslednjič. Morda se ji posreči določiti mejo ljubljene Albanije (da bodo Srbi vsaj vedeli, kam imajo nagnati Boljetinca, ki ga menda koža srbi.)

BESEDILO MIROVNE POGODBE.

Bukarešt, 10. avgusta. »Mirovna pogodba med kraljem Bolgarije na eni strani in kralji Rumunije, Srbije, Grške in Črne Gore na drugi.

Prežeti od želje sedanjemu med njimi obstoječemu vojnemu stanju napraviti konec, prežeti od hrepenenja po redu in miru so imenovana Velikanstva sklenila skleniti defenitivni mir.

Med kraljem Bolgarije in ostalimi vladarji in njih nasledniki ima vladati mir in prijateljstvo.

Določena meja med Bolgarijo in Rumunijo teče od Donave nad Tutrakonom konča na Črnem morju južno od Ekrene. Bolgarija se zaveže podreti utrdbu Rušuk in Suma. Nato sledi srbsko-bolgarska in bolgarsko-grška meja.

Vprašanje srbsko-bolgarske stare meje se uredi v aneksijskim protokolu, ki se sestavi med pogodbo sklenjajočimi strankami.

Vojni stan se obvesti o podpisu miru. Bolgarska vlada se zaveže že z jutrišnjim dnevom pričeti z demobilizacijo.

Tuje armade zapuste bolgarsko ozemlje, takoj po bolgarski demobilizaciji. Vojni vjetniki se pošljejo domov, kakor hitro mogoče.

Pogodba se po 15 dneh ali še prej ratificira.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Centenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov, najnižja cena.

Učenca za tapetniško obrt sprejme I. Černe, Dunajska cesta št. 28. 718-3

Skoraj nov gramofon, 2 šivalna stroja, sobna oprava i. dr. se proda. Več se izve v gostilni pri »Dimu« Novi Vodmat št. 83. 722-3

Maj lokal se takoj odda, Kje pove »Prva anončna pisarna«. 727-4

Močna, precej velika miza se radi pomanjkanja prostora proda. Soteska št. 10, pritičje desno. 728-1

Poročiti se želi takoj

samec, 40 let star, samostojen, umetnik s premoženjem. »Karobi« poštneležeče Ljubljana.

Carlo Marcuzzi

Trst, via S. Lazzaro 12.

Delavnica kirurških instrumentov, ortopedičnih aparatov, prs, umetnih rok in nog, trebušnih, športnih in bolniških pasov za popek, suspensorjev, mesečnih povzov za dame in vse bolniške potrebščine.

Lep lokal

z velikim izloženim oknom, prav ugoden za prodajalno ali obrtnike se odda takoj ali novembrov termin. Poizve se pisarni Filip Supančič, Bleiweisova cesta 18, I. nadstr.

Gospod

se sprejme na stanovanje v jako lepi in udobni vili z velikim vrtom Na razpolago tudi glasovir. Kje, pove »Prva anončna pisarna«.

Laška kuhinja

v Ljubljani. Od danes naprej se dobe vsak dan sveže morske ribe in najboljše vino Teran iz deželne kleti Parenco.

Žganjarna F. Pečenko

se je zopet odprla v ulici Scala Belvedere št. 1 (prihod iz ulice Miramar). Priporoča se svojim starim obiskovalcem in obenem ceni občinstvu.

Ne glede na vrednost blaga

dajem panama slamnike, ki so prej stali 12—14 K za 6 K spalne obleke " " " " 13—16 " " 7 " bele obleke zadnje nov. " " " " 40—50 " " 14 " prašne plašče " " " " 18—20 " " 10 "

Dalje velika zaloga pralnih oblek za gospode in otroke po najnižjih cenah.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

3 v Ljubljani, Židovska ulica 3

Prodaja

radi pozne sezije po zelo znižani ceni
slamnike za dame in deklice.

Modni salon

STUCHLY-MASCHKE

: Žalni klobuki vedno v zalogi. :

3 v Ljubljani, Židovska ulica 3

„Učiteljska tiskarna“

v Ljubljani

R. Z. Z. O. Z.

se priporoča v izvršitev vseh tiskarskih del, kakor časopisov, knjig, raznih tiskovin za urade, hranilnice, in posojilnice, jedilnih listov, cenikov, vizitk, okrožnic, mrtvaških listov i. t. d. i. t. d.

:: Litografija ::

Telefon šte. 118.

V zalogi ima šolske, županske in različne druge tiskovine, učna izpričevala za obrtne vajence, delavni red. diplome i. t. d. i. t. d.

Najokusnejša izvršba in najnižje cene.

:: Stereotipija ::

Cek, račun šte. 76.307.